

bil for Fornøjelse. Jeg ved ikke, om det juridisk lader sig gøre at trække en Grænse med Hensyn til Bøderne mellem Nyttækørsel og Fornøjelseskørsel. Jeg kan i og for sig ikke tænke mig, at der kan være noget i Vejen derfor, ligesom vi jo ved Jagtloven have skærpede Bestemmelser for Jagt om Natten, ved kunstigt Lys, Søndagsjagt osv. saaledes kunde man ogsaa have strengere Straffe for Overtrædelser under Fornøjelseskørsel end for Overtrædelse under Nyttækørsel. Hvorvidt Minimum'et, som den sidste ærede Taler mente, er for højt, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg er snarere tilbøjelig til at sige, at det er for lavt. Men jeg holder mig til Maksimum og siger, at 400 Kr. er urimelig lavt for Folk, der have Raad til at købe et Automobil til 15,000 Kr. og holde Chauffeur. De bryde sig ikke om den Slags Mulkter, og vore Domstole gaa endda uhyre nødig til Maksimum, de holde sig i Regelen saa nær Minimum som mulig. Jeg saa derimod forleden i et Blad, at en belgisk Chauffeur, der havde kørt for hastigt — der stod ikke andet end, at han havde kørt for hastigt — blev idømt en Bøde af 1,200 Frc.s og 6 Dages Fængsel. Det er en ganske anderledes Afklapsning, end der her foreslaas, og som fremstilles som saa uhyre haardt overfor Automobilkørselen. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds mente, samtidig med at han paaskønnede, at man faar Lov til at køre til nærmeste Landevej, medens man ellers ikke maa befare Bivejene, at denne Tilladelse skulde udvides til, at man ogsaa skulde have Lov til at køre hen til en god Ven. Men jeg kan ikke se andet end, at saa ere alle Bestemmelser om Biveje ganske overflødige, thi der gives jo ikke en Automobilejer, der ikke altid vil svare: Jeg skal hen til en god Ven, naar han træffes paa en Bivej. Det kan ikke gaa an saaledes at tillade Besøg hos gode Venner paa Bivejene, derved vilde man faktisk give Tilladelse til at køre paa alle Biveje.

Den sidste ærede Taler vilde have udvidet Tilladelsen til at køre paa Biveje og om Natten. Der er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Jeg holder ikke af, at der gives Tilladelse — indtil videre — til at køre paa Biveje, fordi de ere smalle og have Grøfter. Kunde vi blive af med Grøfterne, var det en anden Sag. Det ærede Medlem, som talte for nylig, var inde paa det og sagde, at det vilde blive for dyrt. Det skal jeg ikke bedømme i Øjeblikket. Men kunde vi blive af med Grøfterne, skulde jeg være uhyre liberal

med Hensyn til Automobilkørselen. Saa længe vi have de smalle Biveje med Grøfter, og de mørke Nætter, holder jeg ikke af, at det tillades at køre med Automobiler paa Bivejene og om Natten.

Der er enkelte Bestemmelser i Loven, som jeg synes ere redaktionelt set uheldige. Jeg skal nævne, at der staar i § 3, at Automobilet ikke maa udvikle Røg, Damp eller ilde Lugt, der er til Hinder for Færdselen. Vi ere allesammen enige om, at ilde Lugt er ubehagelig, men jeg har aldrig hørt, at den kan være til Hinder for Færdselen, saa jeg forstaar ikke rigtig dette Udtryk. I § 6 staar der, at „Styre-, Brems- og Signalapparater skulde være lette at behandle og anbragte saaledes, at Føreren kan benytte dem, uden at hans Opmærksomhed bortledes fra Kørebanen, og saaledes, at han selv i Mørke ikke kan tage fejl af dem.“ Jeg tror ikke, at der gives noget som helst Apparat i hele Verden, som den, der skal benytte det, ikke kan tage fejl af i Mørke, ja, endogsaa ved lys Dag. Endelig staar der i § 7: „Enhver Motorvogn skal føre 2 med ufarvede Glas forsynede Lygter. De skulde, naar de ere tændte, . . .“ Jeg vilde gerne spørge, hvor naar de egentlig skulde være tændte, for det er ikke tilladt at køre med disse Vogne om Natten, saa jeg ved ikke, om det overhovedet er nødvendigt at have Lygte paa Vognen.

Der er et Punkt, det kunde interessere mig at faa Oplysning om, men det er maaske ikke muligt endnu. I § 4 staar der en Bestemmelse om, at „Justitsministeriet bemyndiges til at bestemme, at Motorvogne skulde være forsynede med Apparater til at kontrolere Kørehastigheden.“ Det er jo en bekendt Sag for os alle, at den Kørehastighed, der er fastsat i den gældende Lov og eventuelt bliver fastsat i den ny Lov, jeg vil ikke sige aldrig, men saa godt som aldrig bliver overholdt paa Landeveje. Det var ogsaa derfor, at jeg fandt det heldigt at give mere Frihed paa dette Punkt, men til Gengæld fastsætte strengere Straffe for Overtrædelsen. Der er ingen af os, der har truffet en Automobilfører, uden at han straks har fortalt, at han i uhyre kort Tid har kørt saa og saa mange Mil. Og enhver af os kan fra vor Bekendtskabskreds anføre Eksempler paa, at Folk i Automobiler have tilbagelagt Vejen fra Vordingborg til København eller fra København til Kalundborg i utrolig kort Tid. Vi kunde ligefrem læse i Aviserne om en Skuespillerinde, der skulde spille i